

Ütüsüz Hayatlar

– YILMAZ · 26 Mayıs 2026

Günün ilk çorbası kaynarken ocakta
Zaman, mutfak duvarındaki o ucuz saat gibi tıkırdar.
Herkesin vitrinine taze çiçekler dizilir de
Benim payıma hep bu solgun yaprak dökümü kalır.
Dünya, saçlarını tarayan o şık kadınların dünyasıdır,
Sokaklar, ütülü ceketlerin fiyakasıyla yürür.

Benimse içim,
Eski bir dolap çekmecesine sıkışmış,
Rengi atmış, danteli sökülmüş
Ve hiç giyilmemiş bir bayramlık hüznüdür.

Mevsimlerin en rüküş yerinde duruyorum şimdi,
Herkes göğe bakıp yıldız sayarken
Ben yerdeki kırık fincan parçalarında
Kendi yüzümü topluyorum.
Kaybedilmiş bir oyunun sitemi bile yok dilimde,
Sadece cebimde unutulmuş birkaç eski bozukluk,
Ve kalbimde, hiç geçmeyecek o is karası.